

Ca. 1849

SENDER

P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Date explanation:
Dateret efter P.C. Skovgaard og
Georgia Schouws forlovelse i juni
1849.

Mentioned people:
Georgia Skovgaard

Archive:
Mappe 2 nr. 32

TRANSCRIPTION

Til Georgia¹

●1●

Naar Du¹ nu er kommet hjem, Du kjære velsignede g! saa vil Du længes efter mig, Du vil gribes af Vemod, har Du sagt mig, Jeg kjender denne Følelse eller Stemning godt, Den er saa dyb, herligt og saa opløftende, jeg kjender den godt, men vil næppe dele med Dig paa samme Tid, det er mig næsten et Savn, for det er, tror jeg, den bedste Stemning jeg kjender; jeg har sagt Dig at jeg føler nu Glæde, ja, jeg er gjennemtrængt af Glæde, jeg hviler mig i Glæden, jeg suger ny Næring deraf, jeg er glad som Barnet, næsten sorgløs som Barnet, mit Livsrum en Loven, en Higen, en Stræben, men jeg savner at jeg ikke gribes af Vemod, men herover vil jeg ikke sørge, jeg ved at Vemoden er ikke min Natur fremmed, i vemodige Øieblikke har jeg min-

●2●

des min glade Barndomsalder, med Længsel og Suk, jeg har følt, "herlige, rolige Dage, da jeg var munter og tro, kommer i aldrig tilbage? Hjerter naar finder Du Roe?"

Gud har hørt mit Suk. jeg føler Glæde og Ro, der er Fred i min Sjæl; jeg vil takke min naadige Gud og Skaber!

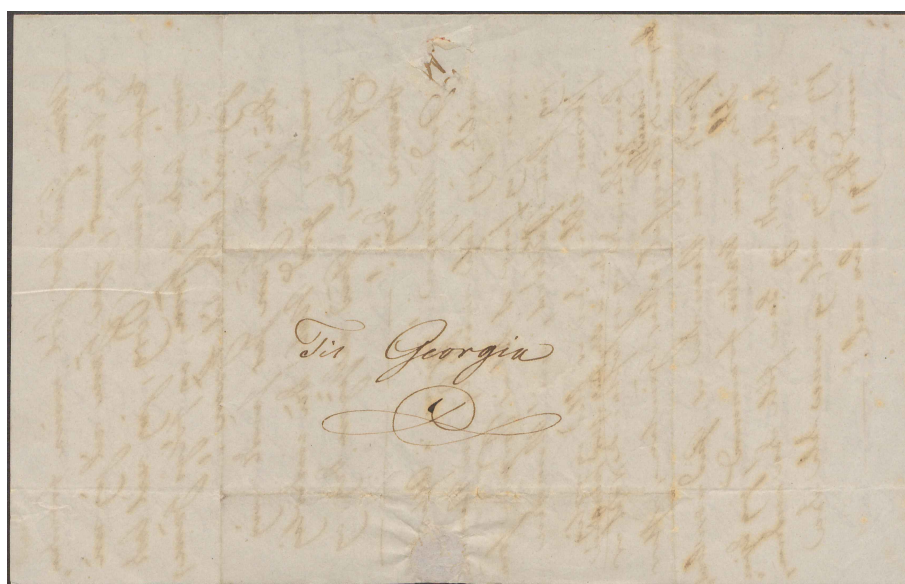
Ifjor spadserede jeg en graa, stormfuld Eftermiddag, det var mørkt og stormfuldt i mit Indre, jeg sukkede saa inderlig til Gud, da faldt mit Øie paa en Bænk jeg gik forbi, iblandt meget Krims krams stod der: "Peter stoel paa Herren. Ensom og tung er min Vandring foruden." Det var en Røst som talte til mig, jeg bad igjen med Troe, og fik Hvile; jeg kan ikke glemme denne Hændelse.

●3●

min Gud har hørt mine brændende Bønner, paa ham vil jeg nu kaste al min Sorg, jeg vil lade mig lede af Ham, og følge Ham, jeg vil bede til Ham! Du! Som Han har sendt mig imøde, god Nat! Du inderlig Elskede, Gud velsigne Dig, og bevare Dig!

God Morgen! igjen, i Aftes vilde jeg tale med Dig om Vemoden, men jeg seer at det er Sorgen som jeg har skildret, nei! Vemoden stormer ikke, den er blid og rolig, henrykkende og opløftende, [den er ikke Suk efter hinanden] det er en [ubevidst] Længsel efter Hinanden, efter Gud; nei Vemoden er, Gud være lovet, ikke min Natur fremmed, jeg kjender den godt og kan føle den endnu, jeg kan og vil, og maae dele den med Dig, Lev vel!

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

Med min glade Barmherticheit, med
Længsel og Ønske, jeg har søgt, for
lige mange dage, da jeg var minnet
og for, kommer i aldrig tilbage?
Hjerte mætt færdet du den?

Godt for fort mit Ønske, jeg søger
Gode og Råd, det er Råd i mine
Øjne; jeg vil lætte min mædige
Gjærd og Ønske! I det fald,
sede jeg en græs formentlig Ønske
sædvan, det var minnet og forment
færdet i mit færdet, jeg færdet
færdet indvilling til Gode, da færdet
mit færdet færdet og færdet jeg
gode færdet, iblandt meget færdet
færdet færdet færdet: "Det færdet færdet
færdet, færdet og færdet er min
færdet færdet" det var en
færdet færdet færdet til mig, jeg bad
jag min færdet, og færdet færdet;
jeg færdet færdet færdet færdet færdet.

Min Gud for fort min færdet,
de færdet, færdet færdet til mig
færdet al min færdet, jeg vil lætte
min færdet af færdet, og færdet færdet;
jeg vil lætte til færdet.

Det færdet færdet færdet færdet mig
minnet, god færdet! det indvilling
færdet, færdet vil færdet dig, og
færdet dig! —

God Morgen! jeg, i færdet
minnet jeg færdet færdet færdet færdet
men jeg færdet færdet færdet færdet
jeg færdet færdet, min færdet
færdet færdet, færdet er færdet og færdet
færdet færdet og færdet færdet færdet
færdet færdet færdet færdet færdet
Gode, min færdet er, færdet færdet
færdet min færdet færdet færdet færdet
det færdet færdet, og færdet færdet færdet
jeg færdet og færdet, og færdet færdet færdet
færdet dig, færdet færdet! —

Naar du min er kommen hjem, du bode
 velgørende g! Jaa vil du lovsige alt
 mig, du vil grides af Namod for du
 sagde mig, jeg ejender denne Solsti alle
 Trummen gode, den er for dig, jærge
 og for oglofende, jeg ejender den gode,
 men vil dogge dele med dig gaa
 samme tid, det er mig næstend at
 Naan, for det er, hvor jeg, den bedste
 Trummen jeg ejender, jeg for sig!
 Dig at jeg føler mig glade, ja, jeg er
 gæmment roligt af Glade, jeg smiler
 mig i Glade, jeg siger mig. Horing
 deraf, jeg er glad som Børn, næst
 sørgte som Børn, mit liv er min
 en Løve, en Fugle, en Ørten,
 men jeg tænkte at jeg ikke grides
 af Namod, men forrest vil jeg
 ikke sørg, jeg vandt at Namoden
 at ikke min Natur frammund,
 i nødvendige Gæblikke for jeg minde